

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/895/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314205005
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314205005.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, J., proti odporkyni: F. N., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX, o vypratanie nehnuteľnosti, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 8C/103/2014-40 zo dňa 04. augusta 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, **p o t v r d z u j e**.

V ostatnej časti sa uznesenia okresného súdu **n e d o t ý k a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet súdu titulom súdneho poplatku z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sumu 33,- eur v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že navrhovateľka neosvedčila právo ani ostatné podmienky vydania predbežného opatrenia - naliehavosť predbežnej úpravy, primeranosť výrokov. Tiež s poukazom na to, že vec vedená pod sp. zn. 4C/146/2010 je právoplatne skončená tak, že súd návrh navrhovateľky o neplatnosť kúpnej zmluvy zamietol a súdu nie je zrejmé čoho sa navrhovateľka mieni domáhať návrhom vo veci samej, návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu súdu prvého stupňa navrhovateľka odvolanie zo dňa 14.09.2014. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a nariadiť predbežné opatrenie. Uviedla, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nie je dôkaz, že by odporkyňa chcela disponovať bytom. Konštatovala, že odporkyňa sa vôbec nevyjadřila. Zo spisu 4C/146/2010 je zrejmé, že predbežné opatrenie bolo už raz schválené a situácia sa nezmenila. Uviedla, že je zrejmé, že odporkyňa od nej vymámila byt za 2500 eur s tým, že jej ho vráti, priznala, že ide o pôžičku a napriek tomu byt dala na predaj do realitnej kancelárie, dokonca ho chcela prenajať. Odporkyňa okrem výhražných listov, telefonátov, ohovárania, prišla osobne po kľúče a vyhrážala sa opätovne fyzickým násilím a trestným oznámením. Návrh na vydanie predbežného opatrenia podala aj vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa vo svojom liste zo dňa 27.7.2011 jej adresovala, že: „...V opačnom prípade budem nútená podniknúť právne kroky, ktoré by v krajnom prípade mohli skončiť väzbou.“ Toto považovala za úplne jasný prípad hrozby nebezpečenstva. Odporkyňa sa jej listom zo dňa 12.05.2012 vyhrážala trestným oznámením a žalobou o vypratanie nehnuteľnosti. Žiadala o vydanie predbežného opatrenia, ktorým by bola odporkyni uložená povinnosť zdržať sa práva na vypratanie nehnuteľnosti bytu č. 23, na 6. poschodí, bytového domu č. XXXX na K. ulici, k.ú. J., Správa katastra

Čadca, ako aj spoluvlastníckeho podielu 1/24 na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a pozemku, parc.č. 408, zastavané plochy a nádvoría o výmere 310 m², k.ú. J., Správa katastra Čadca, zapísané na LV č. XXXXX a č.XXXX vo vzťahu k navrhovateľke až do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 4C/146/2010 po využití všetkých opravných prostriedkov. Uviedla, že v predmetnom byte nebýva, pretože má strach o svoj život vzhľadom na vyhružky a fyzické a fyzické napadnutie zo strany odporkyne a jej priateľa. Nájom občas platí naďalej. Nemá vedomosť o nedoplatkoch. Konštatovala, že aj podanie trestného oznámenia by jej znemožnilo pracovať.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie zo dňa 14.09.2014 bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o predbežnom opatrení podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V ostatnej časti sa uznesenia okresného súdu nedotýka.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania je potrebné, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej zákonom. Lehota na podanie odvolania je 15-dňová a jej plynutie sa počíta od doručenia rozhodnutia. Napadnuté uznesenie bolo navrhovateľke doručené 02.09.2014. Prvým dňom na podanie odvolania bol deň 03.09.2014. Posledný pätnásty deň lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 17.09.2014 (streda).

Navrhovateľka podala doplnenie odvolanie osobne na okresnom súde dňa 23.09.2014 a 26.09.2014 t.j. po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, preto krajský súd tieto jej ďalšie podania nemohol akceptovať.

Odvolací súd po preskúmaní uznesenia okresného súdu, prislúchajúceho spisového materiálu a po vyhodnotení odvolania navrhovateľky zo dňa 14.09.2014 dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predbežným opatrením môžu byť dočasne upravené pomery účastníkov v situáciách, v ktorých je potrebný okamžitý zásah súdu, dokiaľ nedôjde k ich definitívnej úprave súdnym rozsudkom. Navrhovateľ predbežného opatrenia musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Nariadenie predbežného opatrenia teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Pre rozhodovanie súdu z právneho a skutkového hľadiska je rozhodujúci stav, ktorý je v čase rozhodovania súdu o predbežnom opatrení. Použitie predbežného opatrenia prichádza do úvahy tak pred začatím konania, ako aj počas konania, pričom podmienky ich použitia sú rovnaké.

Predbežné opatrenie je samostatným právnym prostriedkom ochrany ohrozených či porušených práv účastníkov, ktorý má dočasný charakter a je možné ho nariadiť tak pre dobu pred začatím konania vo veci samej, ako i pre dobu od podania žaloby vo veci samej až do právoplatného skončenia veci (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. novembra 2005, sp. zn. 2 M Cdo 5/2005), ak je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený (§ 74 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodovanie súdu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia predpokladá to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti predbežného opatrenia. Súd zisťuje len tie najvýznamnejšie

skutočnosti potrebné pre rozhodnutie. Potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi treba rozumieť taký stav vzťahov, že potreba riešenia neznesie odklad.

Základnými znakmi predbežného opatrenia sú dočasnosť a provizórnosť. Súd, ktorý rozhoduje vo veci nie je viazaný výrokom predbežného opatrenia.

Navrhovateľka nepreukázala, že by bolo potrebné z dôvodu ohrozenia jej práva nariadiť predbežné opatrenie, teda nie je preukázaná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Konanie vedené na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 4C/146/2010 je právoplatne skončené dňa 01.07.2013. Krajský súd zhodne s okresným súdom zdôrazňuje, že zo spisového materiálu nie je zrejmé čoho sa mieni navrhovateľka domáhať návrhom vo veci samej. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že v konaní 4C/146/2010 bolo už raz vydané predbežné opatrenie a situácia sa nezmenila, krajský súd konštatuje, že sa jedná o odlišnú procesnú situáciu.

V predmetnej veci svojím podaním a priloženými dôkazmi neosvedčila v tomto konaní potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov smerujúcu k obmedzeniu práv odporkyne. Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vo výroku o predbežnom opatrení vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.